

Lidsbestemmelserne. Der fremkom altsaa herved et Baand, ikke blot som tidligere overfor Rigsdagen og Kommunen, men nu ogsaa overfor Entreprenuerne, hvilket under de vanskelige Forhold, som uden Ministeriets Skyld vare indtraadte navnlig i Begyndelsen af 1874, kom til at spille en betydelig Rolle, og maa tages i væsentlig Betragtning ved Bedømmelsen af Ministerens Fremgangsmaade.

Indtægtspost 2. Renter af Universitetets Kapitalformue (Side 171), Naaget Finantsloven hød, at Universitetets Understud skulde afholdes af dets Kapitalformue, har Ministeren dog — under Henvisning til Udtalelser af Finantsudvalgets Ordsfører den 1ste Mai 1873 (Folkethingstidenden 1872—73, Sp 4619) — foretrukket at forpge Universitetets Gjæld ved at laane hos Kommunitetet netop det til Understudets Størelse svarende Beløb.

Udvalgets Flertal kan ikke finde det stemmende med Finantsloven, at en Fremgangsmaad som denne anvendes, hvor det ikke gjælder om at afhjælpe en øieblikkelig Pengesforlegenhed.

Indtægtspost 2. a. Renter af Sørs Akademis Kapitalformue (Side 183). Ifølge Revisionsbetænkningen var af et i Nationalbanken den 1ste April 1874 optaget Laan paa i Alt 276,000 Kr. de 125,000 Kr. laante for atter at ublaanes til 4 Debitorer. I denne Anledning har Udvalget i Skrivelse af 3die November henvendt sig til Ministeriet om nærmere Oplysninger, dels om, hvilke Hensyn der maatte have lebet til at optage Laanet, dels om, hvem de omtalte Debitorer vare.

I Skrivelse af 18de November 1876 fra Kirke- og Undervisningsministeren, som henholder sig til medfølgende Udtalelser af 16de November fra Universitetsvoesturen, har Udvalget modtaget fyldestgjørende Svar paa sine Spørgsmaal, og skal det, da samtlige 4 Laan i Nationalbanken ere indfrie de den 25de Marts 1876, og da den Debitorerne paalagte Forpligtelse til at erstatte af Rente ud over 4 pCt. til Banken fra samme Dag er bortfalden, ikke nu forfølge denne Sag videre, idet man dog venter, at noget lignende ikke vil gjentage sig.

Rjøbesum for bortfolgt Gods (Side 184). Udenfor Finantslovens Konti findes under Sørs Akademi i Statsregnskabet (S. 110) tre Indtægtsposter, af hvilke den ene er indkommen ved Salg til Eiendom af et Fæstehus. Det folgtes til den fratraadte Fæstentes Svi-gersøn for 1,600 Kr., „foruden at der paalagdes Eiendommen en aarlig Afgift af 1 Rd. 5 Skpr. af hver af Kornforterne Rug, Byg og Havre“. Med Hensyn til de Regler, hvorefter det Sørs Akademi tilhørende Bøndergods, som er overdraget Gaardmand eller Husmand i Fæste eller Leie, skal gaa over til Selveiendom, fastsætter Lov af 3die Marts 1852, at dette skal ske efter de samme Regler, som ere vedtagne for Statens Bøndergods ved Lov af 8de April 1851.

Da denne Lov ikke indeholder Noget om Rjøbesummens Omsætning til aarlige Kornafgifter, rettede Udvalget derom en Forespørgsel til Ministeriet, som dette under 18de November besvarede ved at fremsende en Skrivelse fra Universitetsvoesturen af 16de s. M., hvori oplyses, at det har været Sedvane, naar Huse med større Jordtilliggende ere bortfolgte til Eiendom, da at betinge en lempelig aarlig Kornafgift, at betales efter Kapitelstarten.

Udvalgets Flertal kan ikke billige den nævnte Sedvane. Diemedet for den senere Landbologvoring har været at fremme Selveiendoms Indførelse. En væsentlig Drivffeder herfor er, at Rjøberer kan gjøre Regning paa, at Fordeiendomsprisernes jævne Stigen i fuldt Maal kommer ham tilgode; dette sker imidlertid ikke, naar en større eller mindre Del af Rjøbesummen omsættes til en aarlig Kornafgift, hvis Værdi maa antages at stige mindst i samme Forhold som Eiendommens.

Sørs Akademis Liskud til den nye Theaterbygning (S. 187—188 og Til-lægsbetænkningen af 2den December 1876.) Det fremgaar af Statsrevisionens Betænkning, at der uden Bevilling, er brugt et Beløb af 297,086 Kr. 23 Ore af Sørs Akademis Midler til den nye Theaterbygning. Det er Flertallet klart, at der her foreligger en Omgaaelse af Bevillingsmyndigheden. Naar Statsrevisionens Mindretal (Levy), der har afgivet særskilt Betænkning, søger at vise, at Ministeren har handlet forsvaerlig ved at tage det ommeldte betydelige Beløb ud af Sørs Akademis Kasse uden Bevilling, da er det saa langt fra, at det for Ministerens Fremgangsmaade førte Forsvar frikjender ham, at det tværtimod stiller hans uberettigede Handlemaade i et endnu stærkere Lyg. Det fremgaar nemlig af Mindretallets Udvikling, at det allerede tidlig burde have været Ministeren klart, at den ved Theaterloven bevilgede Sum, saaledes som der var blevet raadet over